

REFLECȚIA TRANZIȚIEI LA ALFABETUL LATIN ÎN ACTELE OFICIALE ALE STRUCTURILOR UNIVERSITARE

Viorelia PEREBINOS,

Universitatea de Stat din Moldova

Studiul investighează tranziția de la alfabetul chirilic la alfabetul latin în documentația oficială a instituțiilor de învățământ superior din Republica Moldova, în contextul aplicării Legii privind funcționarea limbilor (1989). Analiza proceselor-verbale universitare, a ordinelor rectorale și a dosarelor studențești evidențiază caracterul complex al transformării, cu dimensiuni tehnico-administrative și identitare. Ritmul implementării a variat în funcție de profilul instituțiilor: facultățile umaniste (Institutul Pedagogic „A. Russo”, Universitatea de Stat din Chișinău) au adoptat rapid grafia latină și glotonimul „limba română”, în timp ce unitățile tehnice și reale (Institutul Politehnic „S. Lazo”, unele catedre științifice) au menținut o perioadă bilingvismul. La Institutul Agricol „M. V. Frunze”, schimbarea s-a produs gradual. Concluziile subliniază rolul universităților ca spații de legitimare a alfabetului latin și a redefinirii glotonimice de la „limba moldovenească” la „limba română”.

Cuvinte-cheie: *alfabet latin, procese-verbale universitare, legislație lingvistică, identitate națională, învățământ superior, limba română, glotonim, tranziție lingvistică.*

REFLECTION OF THE TRANSITION TO THE LATIN ALPHABET IN THE OFFICIAL DOCUMENTS OF UNIVERSITY STRUCTURES

The study investigates the transition from the Cyrillic to the Latin alphabet in the official documentation of higher education institutions in the Republic of Moldova, in the context of the implementation of the Law on the Functioning of Languages (1989). The analysis of university minutes, rectorial orders, and student files highlights the complex nature of this transformation, with both technical-administrative and identity dimensions. The pace of implementation varied depending on the institutional profile: humanities faculties (the Pedagogical Institute „A. Russo,” the State University of Chișinău) quickly adopted the Latin script and the glottonym „Romanian language”, while technical and scientific units (the Polytechnic Institute „S. Lazo,” certain science departments) preserved bilingualism for a longer period. At the Agricultural Institute „M. V. Frunze,” the change occurred gradually. The conclusions emphasize the role of universities as laboratories legitimizing both the Latin alphabet and the glottonymic shift from „Moldovan” to „Romanian.”

Keywords: *latin alphabet, university minutes, language legislation, national identity, higher education, romanian language, glottonym, linguistic transition.*

Introducere

Problematika limbii române în spațiul universitar din Republica Moldova reprezintă un domeniu esențial de cercetare pentru înțelegerea proceselor de reconstrucție identitară și culturală din perioada post-sovietică. Adoptarea Legii nr. 3465/1989 privind funcționarea limbilor a constituit un moment de cotitură, care a generat transformări profunde atât la nivel societal, cât și instituțional. Una dintre cele mai vizibile consecințe ale acestei legislații a fost revenirea la alfabetul latin, perceput nu doar ca o schimbare grafică, ci ca un simbol al desprinderii de modelul sovietic și al reconectării la tradiția culturală românească.

În acest sens, Liliana Rotaru subliniază că „implementarea legislației lingvistice în învățământul superior s-a desfășurat într-un cadru tensionat, marcat de decalaje între exigențele legii și realitățile instituționale” [1, p. 249].

În mediul universitar, procesele-verbale, ordinele rectorilor și dosarele studenților devin documente de primă importanță pentru înțelegerea modului în care politica lingvistică a fost transpusă în practică. Analiza acestor surse permite surprinderea diferențelor dintre instituții, facultăți și catedre, precum și a ritmului variabil al implementării reformei grafice și terminologice. Facultățile filologice au acționat ca un veritabil laborator de avangardă în adoptarea alfabetului latin și consacrarea glotonimului „limba română”, în timp

ce structurile cu profil tehnic sau real au manifestat o mai mare rezistență, apelând la soluții bilingve și menținând mai mult timp influența limbii ruse.

În acest context, în articolul de față ne propunem să evidențiem specificul utilizării alfabetului latin în documentația universitară de la începutul anilor '90, cu accent pe procesele-verbale ale structurilor academice. Studiul se bazează pe analiza comparativă a fondurilor arhivistice de la mai multe instituții de învățământ superior din Republica Moldova, urmărind atât dimensiunea juridico-administrativă a fenomenului, cât și implicațiile sale simbolice și identitare.

Metode și materiale aplicate

Cercetarea de față se bazează pe analiza documentelor de arhivă provenite din mai multe instituții de învățământ superior din Republica Moldova: Universitatea de Stat din Chișinău, Institutul Pedagogic de Stat „Alecă Russo” din Bălți, Institutul Politehnic „S. Lazo” și Institutul Agricol „M.V. Frunze”. Materialul documentar investigat cuprinde procese-verbale ale senatelor universitare, ale consiliilor facultăților și catedrelor, Cărțile de ordine ale rectorilor, precum și dosarele personale ale studenților.

Metodologia aplicată este una de tip istoric-analitic și comparativ, vizând surprinderea cronologiei introducerii alfabetului latin în documentația oficială universitară, precum și diferențele de ritm și de practică între instituții. Analiza filologică a textelor a permis identificarea trecerii de la glotonimul „limba moldovenească” la „limba română” și corelarea acestui proces cu aplicarea legislației lingvistice. În paralel, s-a recurs la contextualizarea documentelor în raport cu cadrul juridic și socio-politic al perioadei de tranziție (1989-1992).

Prin îmbinarea metodelor de cercetare istorică, lingvistică și sociologică, studiul urmărește să evidențieze nu doar dimensiunea administrativă a schimbării grafice, dar și implicațiile identitare și culturale ale procesului de afirmare a limbii române în spațiul universitar.

1. Folosirea alfabetului latin în procesele-verbale ale structurilor universitare la Institutul Pedagogic de Stat „A. Russo” din Bălți

Un aspect esențial al procesului de implementare a legislației lingvistice în învățământul superior îl constituie trecerea de la alfabetul chirilic la alfabetul latin în documentele oficiale universitare. La Institutul Pedagogic de Stat „Alecă Russo” din Bălți, această tranziție se reflectă în mai multe categorii de surse arhivistice: **Cărțile de ordine ale rectorului, procesele-verbale ale Catedrei de limbă și literatură moldovenească, precum și în dosarele personale ale studenților.**

Analiza acestor documente relevă o cronologie clară a schimbării. În anul universitar 1988 – 1989, procesele-verbale ale Catedrei de limbă și literatură moldovenească au fost redactate integral în limba română cu alfabet chirilic până la data de **19 aprilie 1989**.

Ca urmare a dezbaterilor publice și a presiunilor pentru recunoașterea oficială a grafiei latine, documentele interne au început să fie treptat redactate în alfabet latin [2, p. 24].

Un alt indicator important este utilizarea glotonimului. Deși denumirea oficială „limba moldovenească” se menține în procesele-verbale până în anul universitar 1989-1990, din **8 septembrie 1989** apar deja primele consemnări în care este utilizat termenul „limba română” [3, p. 1].

Consacrarea definitivă a acestuia ca glotonim stabil se produce în anul universitar **1990 – 1991**, ceea ce demonstrează că universitatea a fost receptivă la schimbările de ordin identitar și lingvistic generate de noul cadru legislativ [4, p. 1].

Un caz distinct îl constituie **procesele-verbale ale Consiliului științific al Facultății de Filologie**, unde bilingvismul instituțional s-a manifestat într-o formă explicită. Analiza documentelor arată că ședințele erau consemnate concomitent în **limba rusă** și în **limba română**, fapt ce demonstrează atât caracterul de tranziție al perioadei, cât și statutul încă puternic al limbii ruse în mediul universitar [5, p. 1]. Referitor la folosirea alfabetului latin în redactarea ordinilor rectorului putem menționa că primul este Ordinul nr. 8-503 din 06.08.1990, cu referire la înmatricularea în anul I staționar [6, p. 91]. În concluzie, analiza comparativă a documentelor arată că, deși **Consiliul științific al Facultății de Filologie** a introdus alfabetul latin în procesele-verbale începând cu anul universitar 1990-1991, **Catedra de limbă și literatură română** a fost cea care a aplicat mai rapid prevederile legislației lingvistice. Aceasta din urmă a început să utilizeze alfabetul

latin și să înlocuiască treptat glotonimul „limba moldovenească” cu „limba română” încă din toamna anului 1989. Astfel, se confirmă faptul că facultățile și catedrele de profil filologic au jucat un rol de avangardă în procesul de implementare a politicii lingvistice universitare, asigurând tranziția nu doar la nivel formal, dar și conceptual.

2. Folosirea alfabetului latin în procesele-verbale ale structurilor universitare la Institutul Politehnic „S. Lazo” din Chișinău

Analiza documentelor de arhivă ale **Institutului Politehnic „S. Lazo” din Chișinău** – în special a *Cărților de ordine ale rectorului, a proceselor-verbale ale Senatului și a dosarelor personale ale studenților* – relevă o situație distinctă față de cea atestată la Institutul Pedagogic de Stat „A. Russo” din Bălți. În cazul Institutului Politehnic, primele manifestări ale tranziției la alfabetul latin apar relativ târziu, abia pe **15 iunie 1990**, în *ordinul nr. 266-p* cu privire la admiterea studenților. Totuși, caracterul ezitant al instituției este evident, întrucât imediat următorul document, *ordinul nr. 267-p*, este redactat în limba rusă, fapt ce denotă lipsa unei orientări ferme spre utilizarea consecventă a limbii române.

Un progres parțial se observă în *ordinul nr. 336-p din 30 iulie 1990*, referitor la admiterea studenților în anul I. În acest document, alfabetul latin este folosit pentru transcrierea numelor studenților din grupele cu predare în limba română, ceea ce arată o aplicare selectivă a reformelor lingvistice, în funcție de profilul lingvistic al grupelor.

O sursă deosebit de relevantă o constituie **dosarele personale ale studenților** din anul universitar 1990-1991. Din cele expuse reiese că, pentru grupele cu studiere în limba română, **probele de admitere** s-au desfășurat deja în limba română, utilizându-se **alfabetul latin**. Disciplina a fost consemnată cu denumirea de „*limbă maternă*”, fapt care reflectă atât impactul noii legislații lingvistice, cât și tendința de a re poziționa limba română în centrul procesului educațional universitar. În același timp, această terminologie ilustrează compromisurile lexicale specifice perioadei de tranziție: evitarea imediată a abandonării glotonimului „limba moldovenească”, dar introducerea unei formule cu încărcătură identitară evidentă, care să legitimeze predarea în limba română.

Examinarea **proceselor-verbale ale Senatului Institutului Politehnic „S. Lazo” din Chișinău** confirmă caracterul gradual și adesea inconsecvent al aplicării legislației lingvistice. Astfel, limba română cu alfabet latin este utilizată pentru prima dată în *procesul-verbal din 25 septembrie 1990*, unde *proiectul deciziei nr. 1* este prezentat bilingv – în limba română (cu alfabet latin) și în limba rusă.

Pe parcursul anului 1991 se constată o **creștere semnificativă a folosirii alfabetului latin**, uneori chiar în cadrul aceluiași proces-verbal coexistând limba română și limba rusă, cum se observă în *procesul-verbal nr. 8 din 23 aprilie 1991*. Această practică bilingvă ilustrează tranziția treptată a instituției spre consolidarea limbii române în sfera academică, dar și rezistența inerțială a utilizării limbii ruse ca limbă de lucru administrativ.

În anul universitar 1992-1993 se constată renunțarea efectivă la redactarea în limba rusă în cadrul proceselor-verbale ale Senatului, semnalând astfel adoptarea consecventă a limbii române (cu alfabet latin) ca limbă oficială de comunicare administrativă la nivel administrativ.

Această transformare instituțională denotă trecerea de la o practică compensatorie, în care grafia latină era folosită punctual sau în paralel cu rusa, la o normalizare lingvistică coerentă, în strânsă legătură cu schimbările legislativ-politice și cu procesul post-sovietic de reafirmare identitară.

1.4.3. Folosirea alfabetului latin în procesele-verbale ale structurilor universitare la Institutul Agricol „M.V. Frunze”

În cazul **Institutului Agricol „M.V. Frunze” din Chișinău**, investigarea aplicării legislației lingvistice a fost obstaculată de lipsa proceselor-verbale ale Senatului în fondurile arhivistice consultate. Cele mai vechi documente identificate au fost **procesele-verbale ale Consiliului Facultății de Economie** din anul universitar 1990-1991. Acestea prezintă un aspect aparte: erau redactate de mână, nu dactilografiate, dar consemnate integral în **limba română cu alfabet latin**. Un exemplu edificator este *procesul-verbal nr. 1 din 18 septembrie 1990*, care demonstrează că, la nivel de facultate, aplicarea alfabetului latin s-a produs rapid și într-o manieră consecventă, chiar și în absența unor mecanisme instituționale centralizate de uniformizare.

Această situație relevă două aspecte semnificative: pe de o parte, **rolul facultăților** ca nuclee autonome de aplicare a reformelor lingvistice, iar pe de altă parte, **caracterul pragmatic al tranziției** – scrierea de mână fiind o soluție imediată pentru introducerea alfabetului latin, în condițiile în care tehnică de dactilografare nu era încă adaptată noii grafii.

Analiza **Cărților de ordine ale rectorului** de la Institutul Agricol „M.V. Frunze” evidențiază o tranziție relativ târzie a limbii de redactare a documentelor administrative. Până în anul 1989, toate ordinele rectorului referitoare la activitatea studenților erau redactate **exclusiv în limba rusă**. O schimbare esențială se produce odată cu *ordinul nr. 768 din 4 august 1990*, redactat în limba română cu alfabet latin, la care se adaugă însă, pe pagina următoare, o versiune paralelă în limba rusă. Acest fapt indică nu doar adaptarea la legislația lingvistică, ci și menținerea unei forme de bilingvism instituțional în documentația oficială.

Dosarele personale ale studenților ne oferă informații prețioase despre aplicarea legislației lingvistice la Institutul Agricol „M.V. Frunze”. În *dosarul nr. 18556*, corespunzător unui student admis în 1989 la **Facultatea de Medicină Veterinară**, proba de admitere la „limba maternă” este consemnată în **limba română cu alfabet chirilic**, conform tradiției încă dominante la acea dată. În schimb, lista disciplinelor din dosar și din registrul matricol apare redactată **în limba română cu alfabet latin** încă din semestrul I al anului universitar 1989 – 1990.

Această situație evidențiază caracterul **hibrid și tranzițional** al reformelor lingvistice în domeniul universitar: în timp ce probele oficiale de admitere respectau încă norma chirilică, practica internă a consemnării disciplinelor și a documentării curriculare a anticipat introducerea grafiei latine, cu aproape un an înainte ca aceasta să fie aplicată în mod consecvent în ordinele rectorului. Cazul Institutului Agricol arată că **facultățile au devenit laboratoare timpurii de experimentare a alfabetului latin**, precedând implementarea oficială la nivel administrativ central.

1.4.4. Folosirea alfabetului latin în procesele-verbale ale structurilor universitare la Universitatea de Stat „V. I. Lenin” din Chișinău

La **Universitatea de Stat „V. I. Lenin” din Chișinău**, analiza proceselor-verbale ale **Senatului**, ale **catedrelor de profil** și ale **consiliilor științifice de facultate**, coroborată cu examinarea dosarelor personale ale studenților, scoate în evidență o tranziție neuniformă la utilizarea limbii române cu alfabet latin.

Astfel, **procesele-verbale ale Catedrei de Fizică generală** sunt redactate integral în limba rusă până la *7 mai 1991*, dată la care apare primul document în limba română cu grafie latină (*procesul-verbal nr. 4*) [7, p. 7].

Prin contrast, în materialele Facultății de Biologie, **Catedra de Genetică** adoptă mai devreme alfabetul latin, atestând deja un proces-verbal redactat în limba română la *28 iunie 1990* [8, p. 39].

Aceste date ilustrează un fenomen important: aplicarea legislației lingvistice în învățământul superior nu s-a realizat simultan și uniform, ci în funcție de profilul academic și de gradul de deschidere al colectivelor universitare. Facultățile și catedrele de științe exacte au manifestat o tendință mai conservatoare, menținând limba rusă mai mult timp în documentația oficială, în timp ce disciplinele biologice și filologice au fost printre primele care au introdus limba română cu alfabet latin. La **Facultatea de Filologie** a Universității de Stat „V. I. Lenin” tranziția către alfabetul latin s-a produs într-un ritm mai alert decât în cazul facultăților cu profil real. **Procesele-verbale ale Catedrei de Limbă moldovenească** au fost redactate în limba română cu alfabet chirilic până la *28 decembrie 1989*, când *procesul-verbal nr. 5* marchează prima utilizare a alfabetului latin [9, p. 25].

Situația este similară și la **Catedra de literatură moldovenească**, unde până la *5 februarie 1990* documentele continuă să fie redactate cu grafie chirilică; abia *procesul-verbal nr. 10 din 13 martie 1990* consemnează adoptarea scrierii cu litere latine [10, p. 32].

Aceste date confirmă faptul că Facultatea de Filologie, prin catedrele sale de specialitate, a reprezentat unul dintre primele spații universitare în care alfabetul latin a fost implementat consecvent în documentația oficială. Spre deosebire de facultățile de științe exacte, unde persistența limbii ruse a întârziat aplicarea reformelor, mediul filologic a fost predispus la receptarea și promovarea rapidă a schimbării, ceea ce a conferit instituției un rol de **avangardă în procesul de afirmare a limbii române** în învățământul superior.

La nivelul **Senatului Universității de Stat „V. I. Lenin”**, tranziția la alfabetul latin se produce chiar în ultimele zile ale anului 1989. *Procesul-verbal nr. 5 din 26 decembrie 1989* atestă pentru prima dată

utilizarea alfabetului latin, însă în paralel cu limba rusă, ceea ce reflectă caracterul gradual și precaut al schimbării [11, p. 37]. Practica bilingvă de la acest nivel instituțional central confirmă că introducerea limbii române cu grafie latină nu a fost realizată brusc și exclusiv, ci printr-un regim de coexistență cu limba rusă, menită să asigure o tranziție acceptabilă în condițiile socio-politice ale momentului.

Această constatare este deosebit de importantă deoarece demonstrează că **Senatul universitar**, ca for suprem de decizie academică, a legitimat prin documentația sa oficială folosirea alfabetului latin înainte ca această practică să devină generalizată la nivelul facultăților și catedrelor.

O dimensiune centrală a procesului de afirmare a limbii române în învățământul superior o constituie **înlocuirea glotonimului „limba moldovenească” cu „limba română”**. În anul universitar **1990-1991** se constată primele schimbări oficiale la nivelul denumirilor catedrelor din cadrul Facultății de Filologie a Universității de Stat „V. I. Lenin”.

Astfel, în *procesul-verbal nr. 1 din 11 septembrie 1990* apare încă denumirea tradițională de „literatură moldovenească” în titulatura catedrei și doar într-o lună, *procesul-verbal nr. 2 din 25 octombrie 1990* consfințește schimbarea în „literatură română” [12, p. 1,4]. Fenomenul este efectuat paralel și la **Catedra de limbă moldovenească**: dacă *procesul-verbal nr. 1 din 3 septembrie 1990* menționează glotonimul „limbă moldovenească”, atunci *procesul-verbal nr. 2 din 2 octombrie 1990* introduce denumirea de „limbă română” [13, p. 1, 3].

Această modificare terminologică are o semnificație majoră: nu este vorba doar despre trecerea la alfabetul latin, ci despre **redefinirea identitară a disciplinei** și a fundamentelor sale academice. Schimbarea rapidă a glotonimului la nivelul catedrelor filologice arată că mediul universitar a fost unul dintre primele spații instituționale în care a fost realizată trecerea de la paradigma sovietică „limba moldovenească” la recunoașterea oficială a limbii române.

Rezultate obținute și discuții

Analiza documentelor universitare relevă că aplicarea alfabetului latin nu a fost un proces uniform. Începând cu anul universitar 1989-1990, facultățile de profil umanistic (în special filologia) au introdus rapid noua grafie în procesele-verbale și în corespondența oficială. În schimb, facultățile tehnice și cele cu orientare reală au manifestat o anumită reticență, menținând pentru o perioadă paralelismul grafiei chirilice și al celei latine.

Procesele-verbale ale senatelor universitare și ale consiliilor facultăților confirmă faptul că trecerea la alfabetul latin a fost adesea însoțită de discuții aprinse, unde dimensiunea lingvistică se intersecta cu cea politică și identitară. În unele cazuri, apar inserții bilingve (română – rusă), reflectând realitatea plurilingvă a mediului academic din acea perioadă. Totodată, se constată o accelerare a adoptării alfabetului latin în documentele rectoratelor, semn al presiunii legislative și al adaptării rapide la normele impuse de Legea nr. 3465/1989.

Aceste rezultate confirmă observațiile unor cercetători (Șevcenco, Cașu, Dumitru) privind caracterul etapizat și adesea contradictoriu al politicilor lingvistice din învățământul superior moldovenesc. În același timp, analiza documentară demonstrează că introducerea alfabetului latin a avut un impact nu doar administrativ, ci și simbolic, contribuind la consolidarea percepției limbii române ca element central al identității naționale.

Concluzii

Studiul demonstrează că trecerea la alfabetul latin în instituțiile de învățământ superior din Republica Moldova a reprezentat un proces gradual, diferențiat pe facultăți și instituții, dar ireversibil. Documentele universitare atestă nu doar implementarea unei politici lingvistice, ci și un proces de afirmare identitară în mediul academic. Așa cum subliniază Elena Negru, „revenirea la alfabetul latin a fost percepută drept o reconfirmare a apartenenței la spațiul cultural românesc și o etapă esențială a desprinderii de modelul sovietic” [14, p. 312].

Adoptarea alfabetului latin a constituit o punte între spațiul educațional moldovenesc și cel românesc, facilitând alinierea la tradițiile academice europene. Totodată, această schimbare a marcat desprinderea simbolică de modelul sovietic, confirmând rolul universităților ca actori principali în procesul de modernizare culturală și lingvistică.

Prin urmare, alfabetul latin, introdus în documentația universitară la începutul anilor '90, nu poate fi privit doar ca un detaliu tehnic, ci ca o expresie a transformării structurale și identitare a învățământului superior din Republica Moldova.

Referințe bibliografice:

1. ROTARU, L. Tentative de implementare a legislației lingvistice în școala superioară din RSS Moldovenească, 1989–1991. În: *Tyragetia*, serie nouă, vol. XI [XXVI], nr. 2, Istorie. Muzeologie, 2017, p. 247–260. ISSN 1857-0240.
2. Arhiva Universității de Stat „Alecă Russo” din Bălți (în continuare – *AUSARB*). Dosarul cu procese-verbale ale Catedrei de Limbă și literatură moldovenească, 1988-1989, F. 1, Inv. 2, nr. dosar 2326.
3. *AUSARB*. Dosarul cu procese-verbale ale Catedrei de Limbă și literatură moldovenească, 1989 – 1990, F. 1, Inv. 2, nr. dosar 2468.
4. *AUSARB*. Dosarul cu procese-verbale ale Catedrei de Limbă și literatură română, 1990 – 1991, F. 1, Inv. 2, nr. dosar 2594.
5. *AUSARB*. Dosarul cu procese-verbale ale Consiliului Științific al Facultății de Filologie, 1990 – 1991, F. 1, Inv. 2, nr. dosar 2583.
6. *AUSARB*. Cartea de ordine a rectorului cu referire la activitatea studenților, 1990-1991, F.1, Inv. 2l, nr. dosar 1911.
7. Arhiva Universității de Stat din Moldova (în continuare – *AUSM*). Procese-verbale ale Catedrei de Fizică generală, 1990 – 1991, F.1, Inv.1, nr. dosar 4447.
8. *AUSM*. Procese-verbale ale Catedrei de Genetică, 1989-1990, F.1, Inv.1, nr. dosar 4327.
9. *AUSM*. Procese-verbale ale Catedrei de Limbă moldovenească, 1989 – 1990, F. 1, Inv. 1, nr. dosar 4347.
10. *AUSM*. Procese-verbale ale Catedrei de Literatură moldovenească, 1989 – 1990, F. 1, Inv. 1, nr. dosar 4345.
11. *AUSM*. Procese-verbale ale Senatului, 1989 – 1990, F. 1, Inv. 1, nr. dosar 4601.
12. *AUSM*. Procese-verbale ale Catedrei de Literatură română, 1990 – 1991, F. 1, Inv. 1, nr. dosar 4490.
13. *AUSM*. Procese-verbale ale Catedrei de Limbă română, 1990-1991, F. 1, Inv. 1, nr. dosar 4492, f. 1, 3.
14. NEGRU, E. *Politica lingvistică în RSS Moldovenească: între ideologie și identitate*. Chișinău: Cartier, 2019. ISBN 978-9975-86-351-0.

Date despre autor:

Viorelia PEREBINOS, doctorandă anul III, Școala Doctorală Științe Umaniste și ale Educației, Universitatea de Stat din Moldova.

ORCID: 0000-0002-0297-439X

E-mail: perebinosviorelia@gmail.com

Prezentat: 27.09.2025